

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010375
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4114010375.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného C. L., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 17.10.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. L. Z. A. Z. V. Q. , narodený XX.XX.XXXX v R., trvale
bytom G.,
toho času vo väzbe v Ú. U. H. H. K. Ú. U. H. F. O. E. U. O. XX.XX.XXXX,
sa uznáva za vinného, že:
dňa 22.11.2013 v čase o 21:00 hodine v obci G. Č.. XXX/XX v rodinnom dome sa vyhrážal zabitím svojej matke G. L., narodenej 24.05.1943, trvale bytom G. XXX/XX a to tým spôsobom, že najskôr jej v letnej kuchynke za domom vulgárne nadával, pričom ju chytil za oblečenie pod krkom a trikrát ju zhodil na podlahu a následne na to jej viackrát povedal, že ju zabije a dom podpáli, na čo do kuchynky vošiel brat obvineného poškodený I. L., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Č.. XXX/XX, ktorého tiež niekoľkokrát udrel do tela a pritom vykrikoval, že všetkých pozabíja a dom podpáli, čím toto jeho konanie vzbudilo u poškodených G. L. K. I. L. dôvodnú obavu, že obvinený svoje vyhrážky aj vykoná.

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 3Pv 721/2013, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 07.04.2014 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému C.M. L. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 13.06.2014, 18.07.2014, 16.09.2014 a 17.10.2014 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne - poškodenej G. L. (ďalej len „poškodená“), konfrontáciou medzi obžalovaným a poškodenou, výsluchom znalca D.. D. G. K. Q. G.. H. E., prečítaním zápisnice z výpovedi svedka poškodeného I. L. (ďalej len „poškodený“) ako i prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením ostatného spisového materiálu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný C. L. na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2014 využil svoje právo a vypovedal, že je nevinný a nespáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe, pretože on nevyhrážal ani bratovi ani matke. Uviedol, že v čase skutku popíjal so svojim bratom poškodeným I. L. (ďalej len „poškodený“) víno v letnej kuchyni a potom ako dal poškodený ich chorej sestre facku, on sa sestry zastal. On povedal poškodenému nech sa postaví k nemu a nie k ich chorej sestre a poškodenej povedal, nech zavolá na poškodeného policajtov. Toto keď poškodenému povedal, tak poškodený ho zvalil na posteľ, poškodený ho škrtil a matka spadla, lebo on sotil do brata a matka to pociťovala, že ju zvalil. Obžalovaný vypovedal, že nie je pravda, že poškodenú trikrát zhodil na zem. Jediné čo bolo, podľa obžalovaného pravda, bolo, že sa s poškodeným dostali do konfliktu kvôli tomu, že poškodený napadol ich sestru.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že po útoku poškodeného obžalovanému nevznikli žiadne zranenia a neoznámil to preto, že si myslel, že tento konflikt si vyriešia sami dvaja a zároveň nechcel poškodenému priradiť. Obžalovaný vypovedal, že jeho príbuzní podávajú na neho trestné oznámenia preto, že on bol kritikom poškodenej, ktorá nezvláda výchovu synovca obžalovaného, ktorého má poškodená v opatere, nakoľko tento súložil s vlastnou sestrou a obžalovaný ich odhalil a kritizoval to. Tiež poukázal na nevhodnosť svedka poškodeného I. L., ktorý bol odsúdený na 13 rokov za vraždu a na to, že tento poškodený pravidelne pije.

Súd následne postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku a prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 22.11.2013, kedy obžalovaný ako zadržaný podozrivý po poučení podľa § 34 odsek 1 Trestného poriadku a § 121 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku priznal, že bol opitý, že sa začal s bratom hádať, že mu dal asi jednu facku, ich matka sa začala do toho starať, ktorej vulgárne vynadal a povedal jej, že ju zabije, ak mu nedá pokoj.

K rozporom medzi výpoveďou obžalovaného z hlavného pojednávania a výpoveďou urobenou obžalovaným ako podozrivým pred povereným príslušníkom policajného zboru v prípravnom konaní spočívajúce v tom, či sa skutok stal alebo nie, obžalovaný uviedol, že výpoveď z prípravného konania nebola jeho výpoveďou, že on sa o nej dozvedel až zo znaleckého posudku a v čase keď ju podpisoval bol pod vplyvom alkoholu a domnieval sa, že podpisuje len poučenie.

Poškodená G. L. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2014 a k veci uviedla, že obžalovaný spoločne s poškodeným I. L. popíjali v čase skutku v letnej kuchyni a ona bola v kuchyni, kde si varila čaj. Po tom ako jej prišla dcéra oznámiť, že poškodený sa bije s obžalovaným, išla im povedať, aby sa nebili a chcela ich od seba oddeliť. Obžalovaný ju na to chytil za oblečenie na hrudi a odsotil ju. Následne prišli policajti. Obžalovaný ju dva tri razy sotil, vyhrážal sa jej, že podpáli dom, a že ich všetkých zabije. Priznala, že obidvaja jej synovia sú k nej vulgárni, že to nie sú dobrí ľudia, že sú to basisti, alkoholicy, blázni, ktorým basa zobrala rozum, že ich oboch živí, neprispievajú jej na domácnosť a že keď žil ich otec, tak takí neboli.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že sa obávala o svoj život. Zároveň uviedla, že v tom čase bol na dvore G. R. a v letnej kuchyni obžalovaný, poškodený, poškodená a sestra obžalovaného. Pri bitke obžalovaného s poškodeným tam ona nebola, ona prišla až po tom, ako ju tam zavolala jej dcéra. Tiež uviedla, že takto sa k nej obžalovaný správa aj keď je triezvy.

Súd, pretože vo výpovediach obžalovaného a poškodenej boli zásadné rozpory ohľadne priebehu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným a ohľadne toho, či sa obžalovaný poškodenej vyhrážal alebo nie, vykonal medzi obžalovaným a poškodenou konfrontáciu, ktorou sa tieto rozpory v

ich výpovediach nepodarili odstrániť. Obžalovaný aj poškodená zotrvali na svojich výpovediach a poškodená obžalovanému do očí uviedla, že sa jej dňa 22.11.2013 vyhrážal zabitím a podpálením domu.

Poškodený I. L. na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2014 využil svoje právo, po poučení podľa § 130 Trestného poriadku, a odoprel vypovedať.

Súd preto postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku a pristúpil k prečítaniu jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 23.11.2013, kedy po zákonom poučení podľa § 130 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku uviedol, že dňa 22.11.2013 cez deň pil s obžalovaným červené víno v letnej kuchyni. Potom ako sa vrátil z WC videl, ako obžalovaný držal poškodenú pod krkom a vykrikoval na ňu rôzne nadávky. V dôsledku toho začal kričať na obžalovaného nech pustí ich matku. Obžalovaný hodil poškodenú o zem a začal nadávať poškodenému, že ho zabije, že ho zapne za auto a bude ho ťahať po ceste. Obžalovaný ho následne fyzicky napadol a vykrikoval, že všetkých zabije a podpáli dom. Poškodený tiež vypovedal, že obžalovaný sa už veľakrát predtým vyhrážal zabitím všetkých, ako aj podpálením domu.

Znalec D.. D. G., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, na hlavnom pojednávaní dňa 18.07.2014 predniesol znalecký posudok č. 5/2014 v zhode s jeho písomným vypracovaním a dodal, že trvá na jeho záveroch a ku dňu hlavného pojednávania mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu týchto záverov. Zo znaleckého posudku vyplývalo, že intelekt poškodenej bol znížený do pásma mentálnej subnormy s príznakmi organického poškodenia centrálného nervového systému. Osobnosť poškodenej je extrovertná, simplexná, infantilná, nespokojná, úzkostná, výrazne neuroticky dekompenzovaná s disharmóniou medzi myslením a cítením. V sociálnych vzťahoch sa ukazujú poruchy v smere sťaženej adaptability, pri snahách o dominanciu v najbližších sociálnych vzťahoch. Správanie poškodenej je poznačené agresivitou so snahami o sebapresadenie. Patologické rysy osobnosti v zmysle duševnej choroby neboli u poškodenej nájdené. Podľa znaleckého posudku je poškodená schopná správne vnímať udalosti a okolnosti prípadu, no jej reprodukcie sú skreslené vplyvom disharmónie medzi myslením a cítením, ako aj zníženou úrovňou mnestických funkcií vplyvom organického poškodenia centrálného nervového systému. Výpovede poškodenej nesú pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti, no nenesú však znaky špecifickej vierohodnosti, preto ich, podľa znalca, zo psychologického hľadiska možno považovať za vierohodné len čiastočne. Tieto výpovede znalec nepovažoval za vopred pripravené a naučené. Konanie obžalovaného pôsobilo na poškodenú traumatizujúco, stresujúco a neurotizujúco, ale nespôsobilo u poškodenej výskyt príznakov syndrómu týranej ženy. Záver znaleckého posudku znalec doplnil na hlavnom pojednávaní o skutočnosti, že organické poškodenia centrálného nervového systému mohli vzniknúť u poškodenej v dôsledku životosprávy a veku. Znalec vypovedal, že poškodená chce mať v rodine rozhodujúce slovo, ale toto nie vždy primeraným spôsobom presadzuje. Znalec vypovedal, že všeobecná vierohodnosť výpovede poškodenej je zachovaná a špecifická vierohodnosť je čiastočne znížená, teda čiastočne vierohodná, čo znamená, že poškodená vypovedala čo sa stalo, ale jej výpoveď vo všetkých detailoch situácie nemusela byť reálna. Výpoveď poškodenej mohla byť zároveň ovplyvnená životom s obžalovaným. Výpoveď poškodenej považoval znalec za hodnovernú na 50 - 60 %, pričom vylúčil, že poškodená by si situáciu mohla vymyslieť, iba udalosti mohla skresliť, a to zveličiť.

Znalec G.. H. E. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2014 predniesol znalecký posudok vypracovaný dňa 22.01.2014 v zhode s jeho písomným vypracovaním a dodal, že trvá na jeho záveroch a ku dňu hlavného pojednávania mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu týchto záverov. Zo znaleckého posudku vyplývalo, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. U obžalovaného bol však zistený chronický abúzus alkoholu a v čase skutku bol v stave jednoduchej alkoholovej opojenosti, do ktorého sa dostal sám, vlastným zapríčinením. Obžalovaný v čase spáchania skutku vedel a mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel ovládať svoje konanie vo forenzne nevýznamne zníženej miere. Obžalovaný netrpel duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho schopnosť chápať zmysel trestného konania. Znalci konštatovali u obžalovaného abúzus alkoholu, závislosť od alkoholu alebo iných psychotropných látok nebola zistená. Znalci skonštatovali, že požitie väčšieho množstva alkoholu môže u obžalovaného viesť k agresívnym prejavom a k poruchám správania. Obžalovaný sa však do týchto stavov alkoholovej opojenosti dostáva z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Pobyť obžalovaného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť a preto znalci v znaleckom posudku ani neodporučili uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia. Záver znaleckého posudku znalec

na hlavnom pojednávaní doplnil, že obžalovaný sa správa pod vplyvom alkoholu agresívne, pretože alkohol znižuje sebaovládanie, znižuje sa kontrola pudového správania a keď si obžalovaný vypil, mohli sa u neho uvoľniť brzdy, ktoré môžu viesť k agresívnemu správaniu a zároveň závisí aj od okolia ako sa správa. Pripustil záver, že ak obžalovaný nebude piť, nebude problém.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a priloženej fotodokumentácie, súd zistil, že príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru G. vykonali dňa 22.11.2013 v čase o 22.15 hod. ohliadku letnej kuchyne patriacej k rodinnému domu č. XXX/XX, nachádzajúcom sa v obci G.. Pri ohliadke miesta činu neboli zaistené žiadne stopy a bola vykonaná fotodokumentácia, z ktorej bolo zrejmé, že v predmetnej letnej kuchyni sa nachádzala posteľ, na ktorej bol obraz s poškodenou sklenenou výplňou.

Zo zápisu o dychovej skúške, vyplýva že obžalovaný bol dňa 22.11.2013 o 22.10 hod, teda v čase spáchania skutku, pod vplyvom alkoholu a v dychu mal nameranú hladinu 0.87 mg/l, rovnako ako poškodený, ktorý mal o 22.04 hod. nameranú hladinu alkoholu v dychu 1.11 mg/l. Všetky zápisy o dychových skúškach boli podpísané testovanými.

Z obžaloby podanej v trestnej veci sp. zn. 2T/91/2013, súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal dňa 26.07.2013 na Okresný súd Nitra obžalobu pod sp. zn. 2Pv 118/2013 proti obžalovanému C. L. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, § 140 písmeno b) Trestného zákona a pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, § 140 písmeno b) Trestného zákona sa mal obžalovaný dopustiť vo vzťahu k svojej sestre G. L. a jej dcére E. L. tým, že sa im vyhrážal tak, že G. L. vulgárne nadával a vyhrážal sa jej z toho dôvodu, že proti nemu svedčila na súde, pričom jej mal povedať, že ak kvôli nej pôjde sedieť, tak dopichá nožom ju aj jej dcéru a tieto svoje vyhrážky umocnil tým, že poškodenú držal oboma rukami pod krkom, škrtil ju a jedenkrát ju udrel päťou do oblasti hlavy. Keď chcela poškodená mobilným telefónom privolať policajnú hliadku povedal jej, že policajtov volá zbytočne, nakoľko pokiaľ oni prídu tak on ju zabije, pričom on svoje vyhrážky splní a nič sa mu nestane, lebo ujde do Čiech, kde ho policajti nechytia. Následne sa mal začať vyhrážať svojej neteri E. L., ktorá chcela pomôcť svojej matke, že ju znásilní, urobí jej dieťa a potom ju predá do bordelu, svoje vyhrážky mal umocniť tým, že prevrátil železný stôl, ktorým ju chcel udrieť do hlavy, avšak poškodená E. L. sa stihla uhnúť a stolom ju trafil do nohy, pričom naďalej pokračoval v svojich vyhrážkach a povedal poškodenej, že ju zabije, že zabil svoje vlastné dieťa a nebude mať problém ju znásilniť.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ šestnásťkrát súdne trestaný, z toho dvanásťkrát súdom Slovenskej republiky, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom mu bol dvanásťkrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (celkovo bol obžalovaný odsúdený na viac ako 15 rokov nepodmienečne). Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia. Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 29.07.2013. Zo správy obce G. bolo zistené, že obžalovaný má trvalý pobyt hlásený v Obci G. a je slobodný, nezamestnaný a nevlastní žiadny nehnuteľný majetok. Z lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, vyplývalo, že proti obžalovanému bolo vedených šesť súdnych konaní, z toho dve sú neskončené, a to konania vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 2T/91/2013 a sp. zn. 5T/37/2014. Z lustrácie v Ústrednej evidencii priestupkov vyplývalo, že obžalovaný bol dvakrát priestupkovo prejednávaný, pričom raz sa dopustil priestupku podľa § 4 odsek 2 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a druhé priestupkové konanie pre priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bolo zastavené. Z lustrácie v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplývalo, že obžalovaný bol deväťkrát trestne stíhaný. Z lustrácie Zboru väzenskej a justičnej stráže vyplynulo, že

obžalovaný je toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra v tejto trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/37/2014 od 25.11.2013.

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra súd zistil, že obžalovaný nastúpil výkon väzby v trestnej veci pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, do ktorej bol vzatý uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 3Tp/95/2013 zo dňa 25.11.2013 a väzba sa mu počíta od 22.11.2013. Obžalovaný vykonáva väzbu v zmiernenom režime. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni a doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a ani odmenený.

Z hodnotenia na poškodeného I. L. z Ú. U. H. F. O. E. K. Ú. U. H. H. M., súd zistil, že D. I. L. bol vo výkone väzby a aj vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1T/45/2000 pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Z hodnotenia poškodeného vyplynulo, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol šesťkrát disciplinárne odmenený a štyrikrát disciplinárne potrestaný. Jeho vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plnil s občasnými pripomienkami. Resocializačná prognóza sa u poškodeného javila ako menej priaznivá, nakoľko poškodený mal rizikové správanie, opakovane páchal trestnú činnosť, nemal stabilné zamestnanie a priznal časté požívanie alkoholu. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby Leopoldov tiež vyplývalo, že poškodený bol do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby Leopoldov premiestnený z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra dňa 27.07.2010. Jeho správanie a vystupovanie v tomto ústave nebolo na požadovanej úrovni, porušoval ústavný poriadok, príkazy a pokyny plnil bez pripomienok. Počas výkonu trestu bol štyrikrát disciplinárne potrestaný a disciplinárne odmenený nebol.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/107/2011 súd zistil, že na obžalovaného C. L. bola na Okresný súd Nitra podaná obžaloba sp. zn. 3 Pv 50/2011 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/107/2011 zo dňa 27.02.2012, právoplatným dňa 27.02.2012, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a podľa § 44 Trestného zákona mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov so zaradením na jeho výkon do prvej nápravno-výchovnej skupiny uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/56/2006, právoplatným dňa 13.02.2012, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012 súd zistil, že na obžalovaného C. L. bola na Okresný súd Nitra podaná obžaloba sp. zn. 1 Pv 751/2011 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012 zo dňa 23.01.2013, právoplatným dňa 12.03.2013 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona, ktorý spáchal voči matke G. L., voči sestre G. L., voči svojej neteri E. L. a voči svojmu strýkovi C. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnást') mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/56/2006 zo dňa 13.02.2012 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/107/2011 zo dňa 27.02.2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Súd mal za to, že skutok spáchal obžalovaný a tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b)

Trestného zákona tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, keď sa matke a bratovi (chráneným osobám - blízkym osobám) vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u nich mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Hoci obžalovaný v postavení obvineného od začiatku spáchanie skutku rozhodne popieral a tvrdil, že to tak celé nebolo, že on len bránil sestru A., ktorú napadol I. L., a to I. L. napadol jeho a ako sa tomuto vytrhol, tak sotil do matky a vôbec nebolo pravdou, že by sa poškodeným nejako vyhrážal, v postavení zadržaného podozrivého priznal, že sa matke vyhrážal zabitím a vulgárne jej nadával, pretože sa do neho starala.

Napriek popretiu obžalovaného, že sa vyhrážal poškodeným dňa 22.11.2013, obžalovaný bol zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďami oboch poškodených. Z výpovede poškodených súd mal možnosť bezpečne ustáliť záver, že ich spolužitie s obžalovaným bolo dlhodobou konfliktné, malo tendenciu zhoršovať po návrate obžalovaného a jeho brata - poškodeného z výkonu trestu a pramenilo práve a jedine z toho, že obžalovaný rovnako ako jeho brat často a vo väčšom množstve požívali alkohol, čím sa v rodine vytváralo neustále napätie a bol zdrojom pre nové a ďalšie hádky s matkou ako aj medzi nimi samotnými. Súd vyhodnotil poškodenou G. L. deklarovajúcou nevraživosť voči synom so zreteľom na to, že zdrojom hádok bol jednak nedostatok peňazí, resp. to že matke na domácnosti neprispievali a jednak opitnosť obžalovaného a jeho brata a ich neprístojné správanie voči vlastnej matke.

K posudzovaniu hodnovernosti výpovede poškodených, na ktorú obžalovaný neustále poukazoval v súvislosti so znaleckým posudkom znalca z odboru psychológia, ktorý výpoveď poškodenej považoval za hodnovernú na 50 - 60 %, s vylúčením, že poškodená si situáciu nemohla vymyslieť, ale udalosti mohla skresliť, a to zveličiť, súd vyhodnocoval na základe výsledkov vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti poukázal súd na skutočnosť, že závery znaleckého dokazovania sú iba jedným z dôkazov, ktoré súd vyhodnocuje postupom podľa § 2 ods. 12 Tr.por. a z ktorého dôvodu odmietol vykonať aj dôkaz príbratím znalca z odboru psychológia na posúdenie hodnovernosti výpovede poškodeného I. L..

Súd pripomenul, že poškodení už v prípravnom konaní obžalovaného usvedčovali, Na usvedčujúcej výpovedi zotrvala poškodená aj na hlavnom pojednávaní, poškodená aj pri konfrontácii s obžalovaným a opakovane a nemenne trvala na tom, že sa jej obžalovaný vyhrážal dňa 22.11.2003 zabitím a podpálením domu. Hoci poškodený I. L. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, z jeho výpovede z prípravného konania prečítanej na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že obžalovaný sa vyhrážal zabitím aj jemu, konkrétne, že ho zapne za auto a bude ho ťahať po ceste a tiež podpálením domu, čo nebolo po prvý krát.

Z uvedených dôvodov bol súd toho názoru, že nemenné výpovede poškodenej a prvotná výpoveď poškodeného nasledujúci deň po skutku, po vznesení obvinenia obžalovanému odôvodňovali záver, že sa skutok stal tak, ako bolo uvedené v obžalobe. Tiež súd upriamil pozornosť aj na priznávajúcu sa výpoveď obžalovaného, ktorý, po zákonom poučení o práve odoprieť vypovedať, o práve na obhajobu, ako aj o tom, že nesmie iného ľživo obviniť z trestného činu v úmysle privediť mu trestné stíhanie, vypovedal ako zadržaný podozrivý dňa 22.11.2013, teda bezprostredne po skutku. Obžalovanému bolo v súlade so zákonom pred týmto výsluchom oznámené podozrenie zo spáchania konkrétneho trestného činu a po takomto poučení obžalovaný nevyužil svoje právo odoprieť vypovedať a sám dobrovoľne vypovedal tak, že sa priznal, hoci aj pod vplyvom alkoholu.

V súlade s vyššie uvedeným ako aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania, v rámci ktorého bol u obžalovaného diagnostikovaný abúzus alkohol, ktorý vedie obžalovaného k agresívnym prejavom a berúc tiež do úvahy znalecky preukázanú zachovanú všeobecnú vierohodnosť výpovede poškodenej, s vylúčením toho, že by výpovede poškodenej boli vopred pripravené a naučené a pripustením toho, že špecifická vierohodnosť výpovede u poškodenej je čiastočne vierohodná v tom smere, že poškodená vypovedala, čo sa stalo, ale jej výpoveď vo všetkých detailoch situácie nemusela byť presná, čo je ovplyvnené aj vekom a životom s obžalovaným, dospel súd k záveru, že obžalovanému bola trestná činnosť preukázaná nado všetky pochybnosti.

Jeho konanie potom súd vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, keď obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že tento záujem poruší alebo ohrozí, bol s tým uzročený,

berúc do úvahy okolnosti, za akých sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil a skutočnosť, že jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase skutku v plnom rozsahu zachované. Obžalovaný teda podľa názoru súdu vedel, že opakované vyhrážanie sa (zabitím) poškodeným ako aj použitím iných výrazových prostriedkov s cieľom spôsobenia inej ťažkej ujmy (podpálením domu) môže u týchto vzbudiť obavu, že takéto závažné vyhrážky uskutoční.

Súd vyhodnotil konanie obžalovaného ako prečin, ktorého závažnosť bola daná spôsobom vykonania činu a mierou zavinenia obžalovaného. Súd mal za to, že vzhľadom na obsah vyhrážok, ich opakovanie a ich vystupňovanie až do konania bezprostredne smerujúceho k ich naplneniu, podmienené a vyvolávané pokračujúcim užívaním alkoholu, nemohla u obžalovaného nastať žiadna pochybnosť o možnom následku, čiže obžalovaný mohol bezpečne vedieť a vnímať, že u oboch poškodených vzbudí dôvodnú obavu o ich život či o ich zdravie.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku na tej právnej kvalifikácii ako je tam uvedená.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného a na zistenie, že tento bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný súdom SR, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia. Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 29.07.2013. Súd tiež zistil, že na obžalovaného bola dňa 26.07.2013 podaná na Okresný súd Nitra obžaloba pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, že sa mal vyhrážať znova blízkym osobám. Toto konanie je vedené pod sp. zn. 2T/91/2013 a nie je doposiaľ právoplatne skončené.

Počas doby výkonu väzby bolo správanie obžalovaného na požadovanej úrovni. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu a z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona prihliadol na okolnosť uvedenú po písmenom m) už bol za trestný čin odsúdený za rovnaký trestný čin, v danom prípade išlo o špeciálnu recidívu.

Súd pri posúdení a hodnotení osoby obžalovaného vychádzal z jeho vzťahov k záujmom a hodnotám spoločnosti, z osobných i povahových vlastností a s nimi súvisiacimi dôsledkami, najmä do akej miery od neho hrozí nebezpečenstvo aj v budúcnosti pre zákonom chránené záujmy. Nebolo možné totiž prehliadnuť, že obžalovaný prejavoval náchylnosť na požívanie alkoholických nápojov, v dôsledku čoho nepriaznivo ovplyvňoval rodinné prostredie, v ktorom žil. V danom prípade sa vyhrážal matke a bratovi pod vplyvom alkoholu, matku dokonca fyzicky napadol. Od posledného odsúdenia obžalovaného do spáchania skutku uplynuli necelé štyri mesiace, preto súd pri určovaní druhu a výmery trestu musel na to prihliadať v rámci hodnotenia jeho osoby a pri posudzovaní možnosti jeho nápravy. Pri hodnotení recidívy z hľadiska možnosti nápravy páchatel'a súd prihliadal na povahu predchádzajúcej trestnej činnosti (druhovo rovnaká trestná činnosť, za ktorú bol odsúdený v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/76/2012, voči rovnakej osobe - Margite Kuruczovej), časový odstup od posledného odsúdenia, resp. potrestania páchatel'a (marec 2013- právoplatné odsúdenie pre prečin nebezpečného vyhrážania, z výkonu trestu prepustený v júli 2013), na celkový spôsob jeho života a na pohnútku jeho ďalšieho trestného činu, najmä na to, že spáchanie tohto trestného činu bolo rovnakého charakteru, za obdobných podmienok a bolo ovplyvnené obdobnými pohnútkami ako u predchádzajúceho trestného činu. Na zodpovedné hodnotenie osoby obžalovaného v súvislosti s jeho predchádzajúcimi odsúdeniami si súd zadovážil spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, aby mohol na základe konkrétnych skutkových zistení zhodnotiť, do akej miery recidíva páchatel'a trestného činu zvyšuje závažnosť konania obžalovaného a aký trest mu treba uložiť na dosiahnutie účelu trestu sledovaného zákonom.

Preto mal súd za to, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý iba uložením

nepodmienečného trestu odňatia slobody. Za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje zákon trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov až tri roky, pričom súd musel zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 pre pomer priťažujúcich okolností na 16 mesiacov až tri roky. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v hornej polovici, vo výmere 24 mesiacov s presvedčením, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a možnosť nápravy obžalovaného ako špeciálneho recidivistu tento trest postačuje.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva vzdal.